

витрачається в два рази більше коштів, а на транспорт і зв'язок в п'ять разів більше фінансових ресурсів, ніж на освіту [2, с. 116].

Таким чином, виходячи з вищесказаного можна зробити висновок, що найбільшу частку серед сукупних споживчих витрат займають витрати на продукти харчування, які у 2017 році становили 50,9 %. Ці витрати відносяться до першочергових потреб людини, а тому частка витрат на харчування служить одним з індикаторів рівня життя населення: чим нижча ця частка, тим вище рівень життя. Рівень 50,9 % усіх споживчих витрат домогосподарств є негативним показником, оскільки в розвинених країнах ця частка складає не більше 20-25%.

Література:

1. Державне фінансове забезпечення соціальної сфери / За ред. Т.М. Кір'ян та Ю.В. Пасічника. Черкаси: видавець Чабаненко Ю., 2012. 398 с.
2. Коваль С. Л., Сидор І. П. Оцінка витрат домогосподарств на харчування: українські реалії та зарубіжний досвід. Матеріали III Всеукраїнської інтернет-конференції «Соціально-економічні проблеми сучасності» м. Маріуполь 31.05.2019 р. 180 с. (С. 115-119).
3. Статистичний щорічник України 2017 р. Державна служба статистики України. URL: www.ukr.stat.gov.ua (дата звернення 12.10.2019 р.)
4. Україна у цифрах у 2013 – 2017 рр. Державна служба статистики України. URL: www.ukr.stat.gov.ua (дата звернення 12.10.2019 р.)

Мащак Мар'яна Петрівна

студентка 2 курсу ОС «магістр» ННІОТ, ТНЕУ
Науковий керівник – к.е.н., доцент Круп'як І.Й.

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ НАПОВНЕННЯ ДОХІДНОЇ ЧАСТИНИ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ

За результатами дослідження макроекономічного прогнозування і планування доходів бюджету у різних країнах світу варто акцентувати увагу на основних позитивних тенденціях, які доцільно врахувати при удосконаленні прогнозування і планування доходів Державного бюджету України. Зокрема, це: активне залучення до макроекономічного прогнозування і планування доходів бюджету бізнесових структур; застосування економіко-математичних методів прогнозування та моделювання; гнучке коригування планів та прогнозів; постійна робота

над підвищенням достовірності інформаційної бази; ефективне застосування середньострокового макроекономічного прогнозування і планування доходів бюджету; налагоджена мотиваційна система стимулювання продуктивності праці.

Одним із напрямків удосконалення наповнення дохідної частини зазначеного бюджету у процесі його виконання є:

- здійснення моніторингу із застосуванням аудиту, аналізу та постійного контролю за стягненням податків, зборів і обов'язкових платежів та мобілізацією доходів бюджету;

- інвестування бюджетних коштів у розвиток галузей, які втілюють у виробництво наукові досягнення та визначають рівень економічної потужності держави;

- залучення іноземного капіталу до України;

- впровадження цивільно-правових методів державного контролю за правильністю та своєчасністю сплати податків фізичними і юридичними особами;

- забезпечення стабільності, простоти й однозначності в трактуванні податкового законодавства;

- проведення інвентаризації діючих пільг та пільгових режимів з метою оцінки їхньої ефективності та доцільності;

- переорієнтація податкової політики із суто фіскальних цілей на стимулювання економічного зростання тощо.

Враховуючи комплекс макроекономічних проблем та загроз, які супроводжують процес позичкового фінансування державних видатків, економічна стратегія держави має бути спрямована на пошук альтернативних джерел поповнення дохідної частини бюджету, серед яких:

- підвищення податку на прибуток для великих підприємств, тобто фінансових та промислово-фінансових груп, які мають значні річні обороти або ж, навпаки, застосування стимулюючої моделі податку на прибуток, де оподаткуванню за звичайною ставкою підлягатиме та частина прибутку, яку акціонери бажатимуть отримати в якості дивідендів;

- запровадження підвищеної ставки ПДВ на товари розкоші;

- розширення групи підакцизних товарів за рахунок товарів преміум - класу, товарів шкідливих для здоров'я;

- підвищення ставок екологічного податку;
- оптимізація системи податкових пільг;
- посилення боротьби з мінімізацією оподаткування та ухилянням від сплати податків;
- збільшення кількості послуг, що надаються державними органами, та пошук нових видів платних послуг;
- запровадження стратегічного бюджетного планування.

Ще одним напрямом забезпечення своєчасного та повного формування дохідної бази державного бюджету, виходячи з пріоритетів стабілізації й прискорення економічного зростання є необхідність вжиття заходів, спрямованих на підвищення рівня збалансованості та прозорості бюджету, ефективності витрачання бюджетних коштів, удосконалення міжбюджетних відносин, забезпечення якісного виконання бюджету, здійснення дієвого бюджетного контролю [1, с. 241]. До таких заходів належать: нарощування дохідної частини Державного бюджету України на основі збільшення податкових та неподаткових надходжень; контроль за повнотою надходження податкових та неподаткових надходжень; контроль напрямів використання коштів державного бюджету.

Література:

1. Круп'як І. Й. Бюджетне фінансування розвитку депресивних територій в контексті економічних перетворень. *Розвиток бюджетного процесу в умовах економічних перетворень: монограф.* / за ред. С. І. Юрія, В. Г. Дем'янишина. К.: Кондор-Видавництво, 2012. С. 232-241.
2. Роменська К. М. Зарубіжний досвід бюджетного регулювання. *Вісник Дніпропетровської державної фінансової академії.* Дніпропетровськ. 2012. № 2. С. 132 – 140.